

עלון מס' 253
ה" ניסן התשע"ג

ויקרא

"אם עולה קורבנו...
יקריב אותו לרצונו
לפני ה'"
"אם עולה קורבנו"-
אם אדם רוצה
להגביה עצמו
משפל המדריגה.
להתעלות ולהתרומם
"יקריב אותו ורצונו"
יקריב את רצונו
לפני ה'."

"וכל דבש"

כשאתה לרגיל
טאנשים לדבש
יום טאחד הסוכר
ירטא להם לר...

הנתן הוא ה'שגריר'
של הקב"ה,
אף אם הוא עצמו
אדם פשוט. יש
לכבדו כי הוא
שגריר, והנכבד
למלך מלכו
המלכים..

ומתוק האור

הדלקת הנר; מס' 1
יציאת השבת; 18:24

חומרי בניין וקרימיקה
אדירם
סניף צומת ראם
08-8602602

להי"י

"מחודדין בפיר"...

שיהיו דברי תורה

"וקמיץ הכהן ממונה" (היב)

והנה על עצם דברי הגמרא שמעתי פעם מרבי יעקב צוקר שהביא את קושיית הרי"ף על העין יעקב: מה פשר שאלה זו ששואלים את החתן הלא מה זה משנה: אם הוא מצא טוב לו הכל בסדר ואם לא מדוע ל'דרוך' לו על הפצעים...? אלא שכשנדקדק בלשון הגמרא נראה שבמערבא לא היו שואלים אותו שאלה אלא 'אמרי' - היו אומרים לו דברים אלו. באו לחתן בימי ה'שבע ברכות' ואמרו לו: דע לך ה'מצא' או 'מוצא' תלוי בכך הרי כתוב שחתן דומה למלך עד מתי? התשובה היא - כל הזמן שהכלה ממשיכה להיות מלכה על ידי שבעלה מכבדה כמלכה הוא ממשיך להיות מלך איך שאתה תנהיג את הבית כך יראה ביתך..

מתוך 'ומתוק האור'

מעשה בבחור כהן שלכבוד חתונתו שלח לו אחד הגדולים מתנה ובה פתק עם ברכה בנוסח הבא: מזל טוב 'וקמץ הכהן ממנה'... היה זה 'כתב חידה' עבורו במשך כל ימי ה'שבע ברכות' ניסה בכל כוחו לפענחו ולא עלתה בידו. עד שמישהו מידידיו פירש לו את הברכה על פי דברי הגמרא במסכת ברכות 'במערבא כי נסיב אינש אתתא אמרי ליה הכי: מצא או מוצא? פירוש: בארץ ישראל כאשר אדם מתחתן שואלים אותו: מצא או מוצא? 'מצא' שכתוב 'מצא אישה מצא טוב', מוצא שכתוב: 'מוצא אני מר ממוות את האישה' רצה אפוא אותו גדול לרמוז לו: 'וקמץ הכהן ממנה' שנישואיו יהיו בקמץ תחת המ' לפי הפס' "מצא אישה מצא טוב' ולא בחולם - "מוצא.. וחלילה תהיה לו אישה רעה.."

גבול השמח בייסורי
אן מאביא קורבן

**הקרבות אין מכפרים אלא על השוגג,
והצדקה מכפרת בין על השוגג ובין על
המזיד.**

"אדם כי יקריב מכם קרבן לה'... תקריבו את קרבנכם..."

פתח בלשון יחיד וסיים בלשון רבים? -

אפשר להבין עפ"י מאמר רז"ל (קדושין מ)

'עשה מצווה אחת אשריו שהכריע את עצמו ואת כל העולם לכף זכות'.

כשאדם מקריב קרבן לה' הוא מזכה את הרבים איתו..

תולדות יצחק

"לעשת את כל מלאכת עבודת הקדש"

פעם הציעו תלמידי לרבי שלום שבדרון זצ"ל שימסור להם שיחות מוסר בביתו.

רבי שלום זצ"ל חשש שתהיה חלישות הדעת לר"מ שלהם.

הלך למשגיח רבי יחזקאל לונשטיין זצ"ל ושאל אותו על כך. ענה לו: "כך מקובלני

מרבותינו הקדושים, שאם אדם רץ לבנות את בית המקדש - ומהריצה שלו

מישהו יפגע - עדיף שישב בבית ולא יבנה בית המקדש!"

מתוך 'ומתוק האור'

זכות הלימוד בעלון להצלחת דוד ואביגיל כהן ומשפחתם הי"ו

פינת ההלכה

הרב דב ניסים שליט"א,
ראש כולל "פורת יוסף"

ההכנות לפסח וביעור החמץ

תיקנו חכמים לומר את קידוש

צויה תורתנו להשבית את החמץ מבתינו, ואנו עושים זאת ע"י: 1- הוצאת החמץ מרשותנו. 2- ביטול החמץ בפה (לאחר בדיקת חמץ). 3- בדיקה בכל מקום שמכניסים בו חמץ שמא נשאר בו חמץ. ולפיכך:

א. צריך להוציא מרשותנו כל סוג של חמץ כגון: קרקרים, 'ביסלי', בייגלה, וופלים, אטריות, מוצרי בצק קפואים, בירה. ולכן ישתדל לסיים את מוצרי החמץ שברשותו מבעוד מועד.

ב. מי שיש ברשותו חמץ בעל ערך גבוה כגון בקבוקי 'וויסקי' יכול לסווגרם בארון מיוחד ולמכרם לגוי במכירת-חמץ הנעשית דרך הרבנות (אם אינו משאיר חמץ ברשותו אע"פ לבצע 'מכירת-חמץ').

ג. החמץ בפסח אסור אף בהנאה, ולכן אין להאכיל בעלי חיים במזון שמכיל חמץ. ואף אין להשאיר ברשותו מזון כזה.

ד. צריך לנקות ולסדר את הבית קודם 'בדיקת חמץ', באופן שאפשר יהיה לבצע את בדיקת החמץ ביעילות. אך אין חובה כלל לבצע ניקיון כללי ויסודי של הבית.

ה. גם מי שעוזב את ביתו למשך כל ימי הפסח צריך להוציא את החמץ מרשותו ולבצע בדיקת-חמץ בלילה שקודם עזיבתו (אך לא יברך על הבדיקה, אם נעשית קודם ללמנה). וכאמור לעיל אין חובה כלל לבצע ניקיון כללי ויסודי של הבית.

אם אדם בטוח בה' שיעשה לו כל צרכיו גם מלמעלה ממלאים לו כל משאלותיו. אך אם אדם דואג תמיד על פרנסתו.. אזי לא מתקיים בו "אשרי איש שלא ישכחך". השם בטחונו בה' יתקיים בו "ה' צלך". ה' יכין פרנסתו ויעשה לו כל צרכיו.

מתוך 'אוצרות התורה'

כל מצוותיה של התורה אינן שוות-ערך לדבר אחד מן התורה.

כלומר, יכול אדם לבוא לשמים ולהציג מצוות רבות, ובהן פדיון שבויים, צדקה, הנתת תפילין, שמירת שבת וכן הלאה וכן הלאה, אולם שכרו של רעהו שלמד משנה אחת - יהיה גדול יותר!

ירושלמי מסכת פאה

במצב הקטורת, מלמדת אותנו התורה הקדושה, שהגובה צריך להיות יותר מהאורך והרוחב!
רגש האהבה כלפי בורא עולם צריך להיות חזק יותר מרגש אהבת בני המשפחה..

מתוך תפארת שמשון

"והסיר את מראתו בנצתה.. ריזן זיוזון לה"

כאשר בא לפגוע עני מלכלך, עם מעיל שנוסף ממנו רים נע ומראהו אינו טוב, אל תסלוד ממנו, אלא אדרבא, תריח היטב את המעיל שלו, כי ריח נוחם שקצה לא תמצא.

וכן בקרבן עני, שהעני שמביא תורים או בני יונה כדי להקריבם, מצוה להקטיר על המזבח את הנוצות שלהם, ואף על פי שאין לך ריח נע מריח של נוצות נשקפות, בכל זאת שורפים אותם מפני שהמזבח מתהדר בריח זה, כי זהו ריח נוחם לפני ה' ותברך. רבי יוחסן ממיר זצ"ל

מן הגאון רבי שמואל הלוי וואזנר שליט"א התבטא פעם, כי אותם יהודים העוזבים את ביתם לכל חג הפסח יחד עם בני משפחותיהם להתארח במקומות אחרים, ואינם מנקים כלל את הבית לפסח - לא יפה הם עושים, כי דבר זה פוגע ביראת שמים של הילדים.. שהם רואים שהמצוות לא חביבות על ההורים..

מתוך 'ומתוק האור'

"נפש כי תזוטא ומעלה מעל ה' וכזוש בעמיתו בפקדון או בתשובות יד או בגזל או עשק את עמיתו"

לכאורה אותו חוטא מועל מעל בה' וחוטא רק כלפיו, אולם לבסוף הוא יגיע גם לפגיעה בזולת - "וכחש בעמיתו...". משום שאי אפשר לעצור באמצע, אם אדם חוטא בעוון של בין אדם למקום, סופו שיגיע גם לחטא בבין אדם לחברו..

מתוך 'ומתוק האור'

אדם חי בעולמו של הקב"ה, בריאות יש, פרנסה יש, משפחה יש, אלפי דברים טובים בחיים יש, והנה קורה משהו, אם זה דבר קטן, כגון שרץ להספיק איזה ענין בבנק לפני שיסגרו, ואיך שהוא מגיע נושם ונוסף - נעלו את הבנק, או מקרה יותר חמור, כענין של הפסד, בגשמיות או ברוחניות, או מחלה ל"ע, מהי המסקנה העולה מיד במחשבה? - כנראה שהי לא אוהב אותי! ומלמדת אותנו הפרשה, לא רק כמה מגוחכת וטפשית מחשבה זו, אלא גם כמה שהיא מסוכנת!

"ותשא כל העדה ויתנו את קולם ויבכו העם בלילה ההוא" ומה אמרו חז"ל? אותו לילה שבכו ליל תשעה באב היה, אמר להם הקב"ה: אתם בכיתם בכיה של חינוך, אני אקבע לכם ללילה זה בכיה לדורות, ומן אותה השעה נגזרה גזירה על בית המקדש שיחרב ועל ישראל שיגלו לבין האומות.

ואמרו חז"ל (תנחומא) משל למלך שהעלה אדם למשפט, והוא מרוב צער ויאוש, הוציא מפיו קללה על עצמו מה שעתיד להתחייב, א"ל המלך: במה שהוצאת מפין אני דן אותך ויהא לך כמו שאמרת, והביאור: אם אתה חושב את המלך לכזה רע ולפי דמיוןך יעשה לך כך - באמת יהיה לך כמו שאמרת!
מתוך תפארת שמשון